

Vlaams
Parlement

stuk **1915** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 12 februari 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

tot instemming met het zetelakkoord
tussen het Koninkrijk België en de Benelux Unie,
ondertekend in Brussel op 3 februari 2012

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Het algemene juridische kader: het verdrag inzake het diplomatieke verkeer

Het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, vormt de basis voor het statuut, in het bijzonder de toekenning van voorrechten en immuniteiten, van organisaties met internationale rechtspersoonlijkheid en hun personeel. Dit verdrag wordt op die organisaties analoog toegepast, overeenkomstig artikel 3 van het verdrag inzake het verdragenrecht, opgemaakt in Wenen op 23 mei 1969.

Het verdrag inzake het diplomatieke verkeer bevat een aantal dwingende bepalingen over de toekenning van voorrechten en immuniteiten. Het komt de ontvangende overheid niet toe hierover te onderhandelen, zoals blijkt uit het principe van de gelijke behandeling tussen de staten of internationale organisaties – een wederzijdse afwijking tussen staten is wel mogelijk, alsook een gunstigere behandeling dan bepaald in het verdrag inzake het diplomatieke verkeer (artikel 47).

Wat de voorrang van het internationale recht op het interne recht betreft, is de rechtspraak van het Hof van Cassatie sinds 1971 gevestigd. Zetelakkoorden hebben dus slechts een declaratief karakter in de mate dat de bepalingen van het verdrag inzake het diplomatieke verkeer dwingend zijn. De voornaamste bepalingen worden hier bondig vermeld.

Het verdrag inzake het diplomatieke verkeer bepaalt dat de ontvangende staat de zending (de vertegenwoordiging, de zetel) behulpzaam is bij de installatie van de zending zelf, en eventueel van haar personeelsleden (artikel 21). De gebouwen (artikel 22) en het archief (artikel 24) van de zending zijn onschendbaar.

De ontvangende staat moet de middelen verlenen die nodig zijn voor de uitoefening van de taken van de zending (artikel 25). Een zending mag niet in haar werking worden gehinderd: de bewegingsvrijheid van de leden van de zending geldt principieel (artikel 26). De communicatie met de zending moet ongehinderd kunnen verlopen en zij moet zelfs door de ontvangende staat worden beschermd (artikel 27, 1°). De briefwisseling en de verzendingen (diplomatieke tas) zijn onschendbaar overeenkomstig artikel 27, 2°, en volgende.

De vertegenwoordigde organisatie en haar zendingshoofd zijn vrijgesteld van alle nationale, gewestelijke en gemeentelijke belastingen en rechten ten aanzien van de gebouwen, met uitzondering van de heffingen en belastingen ter vergoeding van verleende diensten (retributies) (artikel 23).

De rechten en heffingen van de organisaties, ontstaan in het kader van de uitoefening van officiële werkzaamheden, zijn vrijgesteld van alle belastingen en rechten van de ontvangende staat (artikel 28).

Wat het personeel van de zending betreft, maakt het verdrag inzake het diplomatieke verkeer een onderscheid tussen de personeelsleden met en die zonder het diplomatieke statuut. Het diplomatieke personeel is onschendbaar: het is gevrijwaard van elke vorm van aanhouding of detentie (artikel 29). De privéwoning, het archief en de briefwisseling van dat personeel geniet dezelfde onschendbaarheid en bescherming als de gebouwen van de zending (artikel 30). Hetzelfde geldt voor de goederen van de personeelsleden, behalve in het geval van maatregelen van tenuitvoerlegging in zakelijke rechtsgedingen, gedingen inzake erfopvolging en gedingen betreffende handels- of beroepsactiviteiten, los van hun officiële functie in de organisatie (artikelen 30, 2°, en 31, 3°).

De diplomatieke ambtenaar geniet de absolute immuniteit van rechtsmacht in strafzaken van de ontvangende staat en de immuniteit van rechtsmacht in burgerlijke en administratiefrechtelijke aangelegenheden, met uitzondering van de drie vermelde soorten rechtsgedingen (artikel 31). Voor diplomatieke ambtenaren die de nationaliteit van de ontvangende staat bezitten of er een permanent verblijf hebben, gelden deze immuniteit en onschendbaarheid slechts ten aanzien van officiële handelingen, gesteld in de uitoefening van hun functie, tenzij de ontvangende staat aanvullende voorrechten en immuniteiten verleent (artikel 38).

De internationale organisaties kunnen wel uitdrukkelijk afstand doen van deze immuniteit en de ambtenaar doet ten opzichte van een eventuele tegenvordering impliciet afstand als hij een rechtsgeding inspant (artikel 32, 1° tot en met 3°). De afstand van de immuniteit van rechtsmacht houdt geen afstand van de immuniteit van tenuitvoerlegging van rechterlijke uitspraken in; hiervan moet afzonderlijk afstand worden gedaan (artikel 32, 4°).

De diplomatieke ambtenaar is eveneens vrijgesteld van de in de ontvangende staat geldende voorschriften inzake sociale zekerheid, maar hij kan vrijwillig deelnemen aan het stelsel van die staat, mits die daarmee instemt (artikel 33). Deze bepaling belet echter niet het toepassen van bestaande overeenkomsten ter zake of het sluiten van nieuwe overeenkomsten.

De ambtenaar met het diplomatieke statuut is vrijgesteld van alle belastingen en rechten, zowel persoonlijke als zakelijke, zowel nationale, gewestelijke als gemeentelijke belastingen, met uitzondering van:

- indirecte belastingen begrepen in de prijs van goederen of diensten;
- rechten en belastingen op particulier onroerend goed, gelegen op het grondgebied van de ontvangende staat, tenzij hij de goederen beheert voor rekening van de zendstaat (of de organisatie) in functie van de werking van de zending;
- successierechten geheven door de ontvangende staat, met uitzondering van zijn roerende goederen of die van een inwonend gezinslid indien zij zich in de ontvangende staat bevinden als gevolg van de aanwezigheid van de overledene in zijn hoedanigheid van personeelslid van de zending of gezinslid van dat personeelslid (artikel 39, 4°);
- belastingen en rechten op particuliere inkomsten en een vermogensbelasting waarvan de bron is gelegen in de ontvangende staat;
- heffingen wegens verleende diensten (retributies);
- registratie-, griffie- en hypotheekrechten, alsook zegelrechten betreffende onroerende goederen, onverminderd het bovenvermelde artikel 23 (artikel 34).

Ook de invoer van roerende goederen bestemd voor officieel of persoonlijk gebruik, wordt vrijgesteld van rechten, belastingen of heffingen, behalve van die voor opslag, vervoer en soortgelijke diensten (artikel 36, 1°). In dit verband mag men de persoonlijke bagage slechts onderzoeken in aanwezigheid van de ambtenaar zelf of zijn gemachtigde (artikel 36, 2°).

Een diplomatieke ambtenaar mag in de ontvangende staat geen handels- of beroepsactiviteit ontplooien, gericht op persoonlijke verrijking (artikel 37, 1°).

Het administratief en technisch personeel van de organisatie zonder diplomatiek statuut dat de nationaliteit van de ontvangende staat niet bezit of er niet permanent verblijft, geniet de voorrechten en immuniteiten omschreven in de artikelen 29 tot en met 35 van het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, met dien verstande dat de immuniteit van burgerlijke en bestuursrechtelijke rechtsmacht van de ontvangende staat (artikel 31, 1°) beperkt is tot ambtelijke handelingen. Dit personeel geniet van de vrije invoer van goederen bedoeld in artikel 36, 1°, naar aanleiding van hun eerste installatie in de ontvangende staat (artikel 37, 2°).

Leden van het dienstpersoneel in dezelfde internationale rechtspositie genieten de immuniteit voor handelingen verricht in de uitoefening van hun functie, de vrijstelling van belastingen en rechten op loon hiervoor ontvangen en de vrijstelling bedoeld in artikel 33 van het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, namelijk de deelneming aan het stelsel van sociale zekerheid in de ontvangende staat (artikel 37, 3°).

Voor het overige genieten personeelsleden van de zending zonder diplomatiek statuut, die wel onderdaan zijn van of permanent verblijven in de ontvangende staat, slechts voorrechten en immuniteiten in de mate dat zij door deze staat zijn toegestaan (artikel 38, 2°).

De dragers van deze voorrechten en immuniteiten zijn echter niet vrijgesteld van de naleving van de regelgeving van de ontvangende staat (artikel 41, 1°). De gebouwen van de zending mogen niet worden gebruikt op een wijze die onverenigbaar is met haar functie, zoals omschreven in het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, door andere regels van internationaal recht of door bijzondere overeenkomsten die tussen de organisaties en de ontvangende staat van kracht zijn (artikel 41, 3°).

2. Het intrafederale beleid ten opzichte van vestigingen van internationale organisaties in België

Wat de voorrechten en immuniteiten betreft die internationale organisaties en hun personeel genieten, houdt de Belgische federatie vast aan het algemene beginsel dat zij functioneel dienen te zijn: slechts deze voorrechten en immuniteiten worden toegekend die noodzakelijk zijn voor de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie, eventueel in afwijking van de bestaande regelgeving in België.

De volgende standaardregels inzake immuniteit en voorrechten voor internationale organisaties en hun personeel, werden bij intrafederale consensus aangenomen:

1. de officiële gebouwen, het archief en de briefwisseling van de organisatie en haar goederen en activa met betrekking tot de officiële werking genieten de volledige immuniteit van rechtsmacht en van fiscaliteit;
2. deze jurisdictionele immuniteit geldt ook voor het personeel met het diplomatieke statuut;
3. de andere personeelsleden beschikken over een functionele immuniteit van jurisdictie, dit wil zeggen dat zij geen procespartij kunnen zijn met betrekking tot de handelingen ooit gesteld in het kader van de uitoefening van hun functie;
4. het diplomatieke personeel geniet de ruime immuniteit op fiscaal gebied, zoals bepaald in de conventie inzake het diplomatiek verkeer;
5. de ambtenaren van de organisaties zonder diplomatiek statuut zijn vrijgesteld van alle belastingen op het loon en de vergoedingen mits de organisatie een eigen belasting heft, alsook van de belasting op de toegevoegde waarde (btw) en de invoerrechten op huisraad en een wagen bij de eerste indiensttreding;
6. er is geen fiscale vrijstelling voor het in België aangeworven personeel.

Wat de Benelux Unie betreft, zijn een aantal van deze standaardregels al verworven bij middel van het protocol tussen de drie lidstaten van de Benelux Unie inzake haar voorrechten en immuniteiten, ondertekend op 17 juni 2008. Met dit protocol werd bij Vlaams decreet van 2 juli 2010 ingestemd. Het protocol is in werking getreden op 1 januari 2012. Het voorliggende zetelakkoord vult dat protocol aan.

II. ALGEMENE TOELICHTING BIJ HET ZETELAKKOORD TUSSEN BELGIË EN DE BENELUX UNIE

1. Het Benelux Secretariaat-Generaal

Het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie, gevestigd in Brussel, vervult het secretariaat van het Comité van Ministers, de Raad van de Economische Unie en de diverse commissies en werkgroepen en fungeert als griffie van het Benelux-Gerechtshof.

Naast facilitaire steun levert het Benelux Secretariaat-Generaal ook de nodige kennis en ervaring. Het beschikt over een uitgebreid netwerk van contactpunten met talloze overheden en instellingen dat ten dienste staat van de samenwerkende partners.

De secretaris-generaal en de twee adjunct-secretarissen-generaal worden benoemd met een mandaat van vijf jaar, dat eenmalig kan worden vernieuwd.

Het Secretariaat-Generaal telt ongeveer 55 werknemers.

2. Ontstaan van het zetelakkoord

Het voorliggende zetelakkoord maakt deel uit van de planning die de regeringen in de Beneluxlanden zijn overeengekomen bij het onderhandelen en het mede ondertekenen op 17 juni 2008 van het verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie (verder ‘herzieningsverdrag’), van het protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie en van de verklaring, onder meer in verband met het gemeenschappelijk werkprogramma, de vertegenwoordiging en de onderhandelingen over een aanvullend zetelakkoord, in uitvoering van verdragsartikel 29 (infra). Het herzieningsverdrag, het protocol en de verklaring werden bij Vlaams decreet van 2 juli 2010 goedgekeurd en zij zijn sinds 1 januari 2012 in werking getreden.

Het zetelakkoord tussen België en de Benelux Unie steunt op de artikelen 28 en 29 van het herzieningsverdrag, die de Benelux Unie internationale rechtspersoonlijkheid toekennen voor het verwerven van voorrechten en immuniteiten en die de secretaris-generaal van de Unie ertoe machtigen aanvullende overeenkomsten te sluiten met een staat waar de Unie een officiële vestiging heeft. Die akkoorden zouden nadere uitvoering geven aan de bepalingen van het protocol van 2008.

Artikel 29, 1, van het herzieningsverdrag verwijst naar het bovenvermelde protocol voor de voorrechten en immuniteiten die nodig zijn voor de uitoefening van de taken en het bereiken van de doelstellingen van de Benelux Unie. Het protocol regelt de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie en haar personeel, die zouden gelden op het ganse grondgebied van de Unie. Vele bepalingen ervan zijn vergelijkbaar met die van gemengde zetelakkoorden die België sluit met internationale organisaties. De fiscale vrijstellingen van dit protocol zijn klassiek te noemen. Daarnaast bevat dit protocol bepalingen over de immuniteit van rechtsmacht.

Aansluitend bij het protocol, is het zetelakkoord een extra instrument om bij te dragen tot een beleidsdoel dat de regeringen in de Beneluxlanden zich hebben gesteld: een meer evenwichtige samenstelling volgens nationaliteit van het personeel in het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie, dan nu het geval is. Momenteel heeft de overgrote meerderheid van het personeel van het Secretariaat-Generaal immers de Belgische nationaliteit. De fiscale en andere voorrechten in het protocol en het zetelakkoord zouden Nederlanders en Luxemburgers ertoe moeten aanzetten om in het Secretariaat-Generaal, verdragsmatig gevestigd in Brussel, te komen werken.

In uitvoering van de bovenvermelde verklaring, startten de verdragsonderhandelingen tussen België en het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie al op 24 maart 2009. De Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken, Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid (ICZ), organiseerde vanaf november 2008 een paar intrafederale overlegvergaderingen ter voorbereiding van de verdragsonderhandelingen. Voor de Vlaamse overheid nam het Departement internationaal Vlaanderen (DiV) daaraan deel, in ruggenspraak met het Departement Financiën & Begroting. Het DiV deelde ook schriftelijk zijn opmerkingen op de eerste ontwerp teksten mee aan het ICZ. De onderhandelingen hadden echter vooral betrekking op de uitoefening van federale bevoegdheden, namelijk de personenbelasting (artikel 4) en de sociale zekerheid (artikel 8) van het secretariaatspersoneel. De Vlaamse betrokkenheid is beperkt tot enkele gewestbelastingen en de zorgverzekering. De delegaties bereikten eind november 2011 een akkoord over een ontwerp tekst.

In naleving van artikel 29, 3, van het herzieningsverdrag, legde de secretaris-generaal van de Benelux Unie de onderhandelde tekst van het zetelakkoord voor aan het Comité van Ministers dat de ontwerp tekst op 8 december 2011 goedkeurde.

3. Samenvatting van de inhoud van het zetelakkoord

Het zetelakkoord kent aan het Benelux Secretariaat-Generaal geen immuniteit van rechtsmacht toe, noch een recht van onschendbaarheid. Het bevat evenmin vrijstellingen van belastingen en retributies, uitgezonderd de gebruikelijke vrijstelling van rechten en belastingen op ingevoerde goederen bestemd voor de vestiging en op persoonlijke goederen van het personeel bij de eerste indiensttreding (verdragsartikelen 3 en 5, infra). De inkomsten die de personeelsleden verwerven uit hoofde van hun functie, kunnen worden belast door de Benelux Unie in plaats van door de federale overheid. Daarnaast genieten ook de gezinsleden van de secretaris-generaal en die van zijn adjuncten, van onderdelen van het diplomatieke statuut (artikel 4). De andere aspecten van het statuut van het Benelux Secretariaat-Generaal en het personeel ervan zijn immers al uitdrukkelijk geregeld in het bovenvermelde protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie (2008).

III. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

In de preambule verwijzen de verdragspartijen naar het herzieningsverdrag, meer bepaald naar zijn artikelen 18 (vestiging van het Secretariaat-Generaal in Brussel) en 29 (supra II.2.), en naar het bovenvermelde protocol inzake de voorrechten en immuniteiten. De verdragspartijen spreken er de wens uit een overeenkomst te sluiten inzake de voorrechten en immuniteiten die zijn vereist voor de werking van het Benelux Secretariaat-Generaal en voor de uitvoering van zijn opdracht.

Artikel 1 omschrijft wat men bedoelt met ‘personeelsleden van het Benelux Secretariaat-Generaal’. Het betreft de leden van het Secretariaat-Generaal die bij de Benelux een betrekking bekleden in het kader van het personeelsstatuut en de personeelsformatie, zoals aangenomen door het Comité van Ministers krachtens artikel 20.2 van het herzieningsverdrag.

Artikel 2 bepaalt dat de bevoegde overheden in België de voorwaarden en toepassingsregelingen vastleggen van artikel 5 van het protocol. Dit laatste artikel stelt de Benelux Unie, haar eigendommen, bezittingen en inkomsten vrij van alle directe belastingen. Deze vrijstelling heeft dus gevolgen voor de Vlaamse overheid, in de mate dat de onroerende voorheffing en een leegstandheffing in het gewest zouden worden gederfd. De Vlaamse minister moet in voorkomend geval tussenkomen krachtens dit artikel 2 van het zetelakkoord.

Artikel 3 verklaart dat geen enkele vrijstelling van directe of indirecte belasting wordt verleend voor de inkomsten van het Benelux Secretariaat-Generaal, die afkomstig zijn van een industriële of commerciële activiteit. Het Secretariaat-Generaal kan alle goederen

en publicaties invoeren die zijn bestemd voor officieel gebruik. Het is vrijgesteld van alle indirecte belastingen op officiële publicaties die het uitzendt of ontvangt.

In overeenstemming met artikel 9 van het protocol (2008), verleent artikel 4 de secretaris-generaal en de twee adjunct-secretarissen-generaal, alsook hun inwonende en wettige partner en minderjarige kinderen ten laste, het verdragsrechtelijke statuut dat geldt voor diplomatieke zendingen (verdrag inzake het diplomatieke verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961). De secretaris-generaal, de adjunct-secretarissen-generaal en de personeelsleden van het Secretariaat-Generaal die voor minstens één jaar zijn aangeworven, genieten vrijstelling van belastingen op hun salarissen, emolumenten en vergoedingen met ingang van de dag waarop deze inkomsten zijn onderworpen aan een belasting ten voordele van de Benelux Unie. Die belasting zal worden ingevoerd door de lidstaten van de Benelux via een beschikking van het Comité van Ministers. België behoudt zich het recht voor deze inkomsten in aanmerking te nemen voor de berekening van de belasting die moet worden geheven op belastbare inkomsten die uit andere bronnen afkomstig zijn. Deze bepaling is niet van toepassing op pensioenen en rentes die de Benelux Unie betaalt aan haar vroegere personeelsleden in België of hun rechthebbenden, noch op bedragen die zij heeft betaald aan personeelsleden die voor minder dan een jaar werden aangeworven of geen vaste betrekking bekleden (artikel 1).

Artikel 5 verleent de overige personeelsleden van het Benelux Secretariaat-Generaal het recht om, binnen het jaar na hun indiensttreding, hun meubelen en hun persoonlijk voertuig vrij van douanerechten en btw in te voeren of aan te kopen. De bevoegde minister van Financiën legt de grenzen en toepassingsvoorwaarden van dit verdragsartikel vast.

Artikel 6 legt het Benelux Secretariaat-Generaal de verplichting op om de Protocoldienst van de FOD Buitenlandse Zaken te informeren over aankomst en vertrek van zijn personeelsleden en ook hun persoonsgegevens mee te delen en ze te actualiseren. Het Benelux Secretariaat-Generaal overhandigt aan zijn personeelsleden een fiche waarop de bedragen zijn vermeld die zij het jaar voordien ontvingen. Een kopie van die fiche wordt naar de bevoegde belastingadministratie in België gestuurd.

Artikel 7 stelt dat België niet verplicht is de voordelen, voorrechten en immuniteiten toe te kennen aan eigen onderdanen of permanente verblijfhouders ('vaste ingezetenen').

Artikel 8 regelt de sociale bescherming van de personeelsleden van het Benelux Secretariaat-Generaal. De personeelsleden kunnen kiezen tussen een aansluiting bij het socialezekerheidsstelsel van het Benelux Secretariaat-Generaal en bij dat van België; beide stelsels moeten evenwaardig zijn en enkele soortgelijke garanties bieden. Dit keuzerecht kan eenmaal worden uitgeoefend en dat binnen een termijn van twee weken, vanaf de inwerkingtreding van het akkoord voor het huidige personeel, respectievelijk vanaf de indiensttreding voor nieuw personeel nadien. Aan België kunnen de kosten worden teruggevorderd van elke bijstand van sociale aard, die het zou hebben verleend aan personeelsleden van het Benelux Secretariaat-Generaal en aan hun partners en kinderen ten laste. Deze bepalingen omvatten de Vlaamse zorgverzekering *ratione loci*, waarbij dit verdragsartikel toelaat dat het betrokken fonds een tussenkomst ten voordele van een personeelslid en een gezinslid ervan, terugvordert van de Benelux Unie of van het Secretariaat-Generaal.

Artikel 9 biedt geen immuniteit van rechtsmacht aan personeelsleden van het Benelux Secretariaat-Generaal in geval van inbreuken op de verkeerswetgeving of van schade berokkend door een motorvoertuig. Het Secretariaat-Generaal en zijn personeelsleden moeten zich ook houden aan alle verplichtingen die de Belgische wetgeving betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorvoertuigen oplegt.

Artikel 10 bepaalt dat België niet internationaal aansprakelijk is voor daden of nalatigheden van het Benelux Secretariaat-Generaal of van zijn personeelsleden.

Artikel 11 stelt dat de bepalingen van dit zetelakkoord geen afbreuk doen aan de bepalingen van het bovenvermelde protocol van 2008.

Artikel 12 bevat een arbitrageregeling van geschillen inzake de toepassing of interpretatie van het akkoord (scheidsgerecht), die niet via onderling overleg kunnen worden geregeld.

Artikel 13 geeft aan dat het zetelakkoord in werking treedt op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene verdragspartij aan de andere meldt dat haar interne procedure is beëindigd. Het akkoord heeft echter voorlopige uitwerking met ingang van de datum van ondertekening. Het zetelakkoord kan op verzoek van een verdragspartij worden herzien.

Het zetelakkoord is opgemaakt, in tweevoud, telkens in het Nederlands en in het Frans. De beide taalversies, die evenwaardig zijn qua rechtsgeldigheid, worden voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

IV. PROCEDUREVERLOOP

1. Gemengd karakter en ondertekening van het zetelakkoord

In zijn vergadering van 18 maart 2009 besliste de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), dat het zetelakkoord een gemengd verdrag zou zijn, in die zin dat daarin bevoegdheden zouden worden uitgeoefend van de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten. De Vlaamse bevoegdheden in dit akkoord komen aan bod in de verdragsartikelen 2, 3 en 8. De eerste twee artikelen betreffen het heffen en eventueel derven van directe en indirecte belastingen van het Vlaamse Gewest. Artikel 8 betreft tevens de Vlaamse Gemeenschap in dit akkoord: de zorgverzekering maakt immers deel uit van de sociale bescherming van België, die in de Benelux Unie minstens evenwaardig moet zijn.

De Vlaamse vertegenwoordiger in de WGV maakte voorbehoud tegen het gebruik van de voorgestelde ondertekeningsformule 3 van de ICBB. Hij sloot niet uit dat de Vlaamse overheid voor dit zetelakkoord formule 1 of 2 zou verkiezen, gezien haar medeondertekening (formule 1), in de persoon van de minister-president, van het herzieningsverdrag, het protocol en de verklaring van 2008.

Op voorstel van het Departement internationaal Vlaanderen, besloot de Vlaamse minister bevoegd voor het buitenlandbeleid, om dit zetelakkoord te ondertekenen of te laten ondertekenen volgens formule 2. Deze formule betekent één handtekening van een federale minister, een gewest- of gemeenschapsminister of een andere gemachtigde, na machtiging daartoe van alle betrokken overheden en in hun naam, met vermelding van de deelstaten of de deelregeringen in de verdragstekst, namelijk in de aanhef en in de slotformule die hen vermeldt, boven de handtekening. Dit houdt in dat de Vlaamse overheid wordt vermeld in de gedrukte verdragstekst. Op 20 mei 2009 keurde de WGV, op Vlaams voorstel, de toepassing van formule 2 goed.

Overeenkomstig de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008, worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag van de WGV. In de brieven van 24 juni en 5 oktober 2009 deelde de voorzitter van de ICBB aan de andere leden mee dat geen enkel bezwaar tegen de verslagen van de bovenvermelde vergaderingen van de WGV werd geformuleerd. De ICBB heeft de in de WGV bereikte intrafederale consensus dus stilzwijgend

bekrachtigd en het gebruik van ondertekeningsformule 2 voor dit zetelakkoord uitvoerbaar gemaakt. Op 3 februari 2012 ondertekende de federale buitenlandminister voor de Vlaamse overheid het voorliggende zetelakkoord.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

In zijn advies van 8 oktober 2012 (kenmerk 2012/26) sluit de SARiV zich aan bij het ontwerp van instemmingsdecreet. De adviesraad verwijst naar zijn eerder advies over het verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie (Herzieningsverdrag, 2008), waarin de hoop werd uitgedrukt op een meer evenredige vertegenwoordiging van de drie lidstaten in het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie, om zo de rol van het Secretariaat-Generaal als neutrale procesbeheerder te versterken. De Strategische Adviesraad meent dat het internationale statuut verleend aan zijn ambtenaren, bij middel van dit zetelakkoord, deze functies aantrekkelijker zal maken voor Nederlanders en Luxemburgers. De SARiV stelt met voldoening vast dat de Vlaamse Regering hiervoor aandacht heeft gehad.

Daarnaast verwijst de SARiV naar het ‘Protocol tot wijziging van de Overeenkomst van 14 januari 1964 ter uitvoering van artikel 37, lid 2, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie’ (hierna: ‘het protocol’), namens de drie lidstaten ondertekend op 6 juni 2012. In dit protocol wordt de verdeelsleutel van hun financiële bijdragen aan de Benelux Unie gecorrigeerd in het voordeel van België. Deze lagere bijdrage van de federale overheid – zij blijft alle financiële lasten voor de Benelux Unie op zich nemen – kan men volgens de SARiV beschouwen als een compensatie voor het verlies aan belastinginkomsten van de federale overheid en, in zeer beperkte mate, van de Vlaamse overheid als gevolg van dit zetelakkoord. Op deze manier vertrekt de Benelux Unie met een nieuw financieel kader. Tot slot stelt de adviesraad dat de vestiging van het Benelux Secretariaat-Generaal in Brussel voordelen biedt qua bereikbaarheid met Vlaamse, federale en Europese diensten.

De Vlaamse Regering onderschrijft deze overwegingen van de SARiV.

3. Advies van de Raad van State

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht advies uit op 27 november 2012 (kenmerk 52.276/VR/1/2). De Raad merkte in zijn advies enkel op dat de vermelding van de gemeenschappen en de gewesten boven de federale handtekening ook slaat op de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Met het oog op de rechtszekerheid was het echter beter geweest dat dit uitdrukkelijk boven de handtekening zou vermeld geweest zijn.

De Vlaamse Regering neemt akte van de opmerking van de Raad van State.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

**Voorontwerp van decreet tot instemming met
het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Benelux Unie,
ondertekend in Brussel op 3 februari 2012**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Benelux Unie, ondertekend in Brussel op 3 februari 2012, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ONTWERP VAN DECREET
DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Benelux Unie, ondertekend in Brussel op 3 februari 2012, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 11 januari 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS